

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕНЕРГЕТИЧНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Гармаш Є.І., гр. МЕ-12

Науковий керівник – ст. викл. **Печенка О.І.**

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Упродовж усього періоду незалежності України енергетична сфера залишається найбільш уразливим сегментом економіки. Жодна зі стратегічних цілей – зниження енергоємності ВВП, інтенсифікація розробки власних покладів енергоресурсів, диверсифікація джерел і шляхів постачання енергоносіїв, формування стратегічного нафтового резерву, створення елементів ядерно-паливного циклу, всебічний розвиток альтернативної енергетики не були досягнуті.

Зниження енергоємності економіки, а також диверсифікація джерел і шляхів постачання енергоресурсів сприятиме підвищенню економічної, енергетичної та екологічної безпеки, що призведе до оптимізації енергетичного балансу і закладе міцний фундамент для сталого енергетичного майбутнього країни.

У період 2016-2020 рр. Україна шляхом формування енергоефективного суспільства повинна домогтися виконання головного завдання – скорочення загального первинного постачання енергії (ЗППЕ) за зростання ВВП. У результаті реалізації завдань «Нової енергетичної стратегії України до 2020 року: безпека, енергоефективність, конкуренція» планується досягнути зниження енергоємності ВВП на 20%, що дозволить до 2020р. за зростання ВВП на 15% скоротити ЗППЕ на 5,7% порівняно з 2012р. Вирішення цього завдання вимагатиме як значних капіталовкладень, так і структурних змін в економіці. Прогнозується, що частка газу в структурі ЗППЕ у 2020р. значно зменшиться – з 34,8% до 28,7%, частка вугілля залишатиметься стабільною – на рівні 34,6%. Натомість, на декілька відсотків прогнозовано зростуть частки нафти та нафтопродуктів і атомної енергії. Найбільшими темпами збільшуватиметься використання відновлювані джерела енергії (ВДЕ) за рахунок розвитку альтернативної енергетики в Україні – їх частка у структурі ЗППЕ підвищиться на 75% – з 2% до 3,5%. Україні слід скористатися великим потенціалом скорочення споживання імпортованого природного газу завдяки енергозбереженню. Реалізація цього потенціалу не вимагає значних фінансових ресурсів, порівняно з вартістю створення додаткових нових альтернативних енергетичних потужностей, які могли б замінити скорочення природного газу.